

GAZETA KRAKOWSKA

N° 15.

Z KRAKOWA DNIA 22 LUTEGO 1829 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 14 Lutego.

J. C. Mość Wielki Xiążę Michał przy-
był do tutejszey stolicy.

BANK POLSKI

W dalszym ciągu obwieszczeń swych z dnia 26 Lipca, 6 Września i 22 Października r. z., przez które Bank ogłosił, iż wymiana Biletów Kassowych na gotowiznę i nawzajem gotowizny na Bilety urządzoną została po wszystkich Kassach Skarbowych, tudzież po Kassach Miejskich w miastach Woiewódzkich i Obwodowych i wszystkich Urzędach Pocztowych.

Podaje niniejszem do publiczney wiadomości, iż Komisysia Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi rozciągnęła podobnąż wymianę Biletów Kassowych do wszystkich Kass Miejskich pod iey zarządzeniem zastępujących; Komisysia zaś Rządowa Przychodów i Skarbu upoważniła Magazyn Solny w Krakowie nietylko do przyjmowania Biletów Kassowych w opłacie za sol tam sprzedany, ale nadto do wymiany tych Biletów na gotowiznę i nawzajem gotowizny na Bilety.

Ogłasza się przysiem, iż Bank wymienia na gotowiznę, bez najmniejszego stru-

żenia, Bilety Kassowe nawet poplamione uszkodzone lub podarte, byleby tylko rozpoznać na nich można było cechy stanowcze.

W Warszawie dnia 10 Lutego 1829 r.

Radca Stanu, Prezes:

(podpisano) Endwik Hr. *Jelski*.

Sekretarz Generalny:

(podpisano) *Hassmann*.

Professor Hr. Skarbek ogłosił w gazetach tutejszych odezwę do przyjaciół ludzkości, o zasiłek na zaprowadzenie instytutu, opieki moralnie zaniedbanych dzieci poświęconego. „Udałem się, mówi,“ z prośbą do rządu, w zamiarze uzyskania pozwolenia zawiązania dobroczynnego stowarzyszenia, mającego się zająć opieką nad temi dziećmi, których rodzice dla ubóstwa, niedbalstwa lub zepsucia swego, w moralnem zaniedbaniu zostawiają, i takich, które z tego powodu dopuściły się już przestępstw, prawą towarzyskie i obywatelską obrażających. Rada administracyjna królestwa raczyła się przychylić do tej prośby i upoważniła mnie postanowieniem swoim z dnia 20 Sierpnia r. b. do ogłoszenia odezwę do osób dobroczynnych, o przyczynienie się przez składki dobrowolne do zamierzonego założenia instytutu dla poprawy moralney dzieci występnych.“

O rodzaju składek na ten instytut mówi Pan Skarbek: "Každy zapisujący dar dla instytutu, poczytany zostanie za członka dobroczynnego stowarzyszenia, byleby dar ten wyrównywał wartości 50 złp. rocznie przez lat 10 ciągle dostarczanych. Dary mogą być troistego rodzaju:

1. Zapisy kapitałów iakieykolwiek bądź wielkości na raz ieden.

2. Zobowiązania płacenia rocznie, kwartalnie lub miesięcznie przez pewien przeciąg czasu iakieykolwiek bądź kwoty.

3. Zapisy rocznych dostaw zboża, leguminy, chleba, drzewa, odzieży, obuwia i innych artykułów potrzebnych dla wychowauców instytutu.

Każda zapisana ofiara, przez pisma publiczne ogłoszona zostanie; a gdy wielkość uczynionych darów odpowie pierwszym potrzebom do mu poprawy najmniej na lat dziesięć, w ówczas zaproszeni zostaną wszyscy uczestnicy dobroczynnego stowarzyszenia, do zebrań się na publiczne posiedzenie, na którszy z pomiędzy siebie stały dozór domu poprawy dla występnych i zepsułych dzieci, i opiekunów cyrkulowych, mających się zająć losem ubogich dzieci, dla iakich bądź przyczyn moralnie zaniedbanych wybrali.

Teraz spisane tylko zostaną ofiary i składki pobór ich zaś nastąpi dopiero po zawiązaniu stowarzyszenia i po urządzeniu kassy jego, a to w terminach przez samych dar czyniących oznaczonych. Dary zaś mniejsze, iakieby kto bez chęci należenia do stowarzyszenia teraz chciał uczynić, iako i ofiary bezimiennie przysyłane, oddane zostaną natychmiast do Towarzystwa oszczędności; ażeby, nim zawiązanie stowarzyszenia antecypatory będzie, bezkorzystnie nie pozostawały.

Wyjętek z listu pisanego z Berlina do Kamiedca dnia 30 (18) Września 1828 r.

Wszakże do najważniejszey rzeczy, którem widział w czasie terażniejszego pobytu mego w Berlinie, należy bez wątpienia zebranie tylu uczonych, w celu poznania się, zblżenia, udzielenia sobie wzajemnego wiadomości i odkryć, a szczególniej w celu założenia Towarzystwa, którego prace i badania, znacznie się przyczynią do postępu nauk przyrodzonych. Gazety krajowe musiały cię zapewne, kochany przyjacielu, uwiadomić o tym zieżdzie naturalistów i lekarzy. Przesyła ci niektóre w tej mierze szczegóły, w tem przekonaniu, że cię przyjemnie zająd zdołają, chociaż może niedostatecznemi się wydadzą.

Na dzień 8 Września r. b. publiczne pisma zaprosiły uczonych rozmaitych narodów, a szczególniej Niemców, na wspólne zebranie się Towarzystwa, które tu nosi nazwisko Towarzystwa Niemieckich Badaszów Natury. Do 500 członków zgromadziło się na czas oznaczony z całych Niemiec, ze Szwecyi, Finlandyi, z Anglii i innych krajów. Z Warszawy był Jarocki, Pnsch i Colberg; z Krakowa P. Oestereichier; z Petersburga Pan Reyman archiater w Państwie Ressayjskiem; z Wołynia Dr. Karol Raczkowski, którego toż Towarzystwo członkiem swoim mianowało. O godzinie 10tej utworzyło się posiedzenie; Humboldt, sławny z prac literackich i przedsięwziętych podróży, iako Prezes zajął sessyją, iuż to podziękowaniem członkom, że się ziechali, iuż to skreśleniem potrzeby doskonalenia nauk przyrodzonych i medycyny. Lichtenstein, także uczonemu toż znajomy, przeczytał i opowiedział podzięk, iakim się odbywać będą sessyie. Potem rozpoczęło się czytanie. Každy autor sam swoię pracę czytał, i to podług porządku, iak

się do tego zapisał. Tak na pierwszej, iak i na innych sessyjach, naywięcey czytano rozpraw geognostycznych. Pierwszego dnia Pusch, Professor Mineralogii z Warszawy, miał rzecz wybornie wypracowaną: O pokładach ziemi w Polsce. Po skończoney sessyi zaprosił Humboldt wszystkich członków na herbatę na godzinę 8mą wieczorem do sali teatralney. Piękna i wspaniała sala, dwa razy tyle osób obiady mogła. Król raczył umyślnie z całą swoją familią zjechać na ten dzień, lubo był zajęty w Szląsku. Wszystkiego było podostatkiem i to wszystko Królewskim kosztem. Król z familią siedział w łoży, przyymował spełnjane zdrowie i sam je spłacał. Potem Następca tronu zeszedł do sali; tam go wszyscy otaczali, i z kilkoma łąskawie rozmawiał. Więcey niż dwie godziny cała kompaniia się bawiła. Przez następne siedm dni posiedzenia odbywały się regularnie od godz: 10tej do 2giej. Po skończoney sessyi szli wszyscy razem do wspólnego stołu na obiad, do ogromney sali w woyskowym budynku za miastem (Exercierhaus). Kompaniia ta warta była widzenia; 24 stoły po 24 osób mieszczące, pięknie, ubrane w kwiaty, owoce i drzewa, kosztownem ozdobione nakryciem, miły sprawiały widok dla oka; a wesołe twarze tylu znakomitych i poważnych osób, wspólnie udzielanie się, otwartość w mowie, uprzejmość, przystoyność i porządek zajmowały umysł i serce. Miło było widzieć, iak nauka i praca wszystkich zjednoczyła i nieiako spokrewniła. Rzadkiewy uprzejmości Humboldt rad był z każdym rozmawiać; równie uprzejmymi, równie wolnymi od wszelkiego pedantyzmu, którego prawdziwa nauka nie potrzebuie, okazali się Berzelius, Martius, Huffland, Kreysig, Gröffa Horn i inni. Posłowie zagraniczni, nypierwsi w kraju urzędnicy, radzi byli biesiadować

wspólnie. Wolno było nawet członkom przy prowadzać obce osoby za szczególną do tego kaptą; z czegom i ia korzystał. Wiele także kobiet zdobiło te stoły. Po skończonym obiedzie, każdy z członków składał antreprenerowi zł. Pol. 4. Na przedostatnim obiedzie Towarzystwo śpiewaków z różnych urzędników i uczonych złożone, śpiewało wesołe pieśni, anakreontyki i inne krotofilne kawałki dla wspólnego uweselenia się. Ogromny kielich pozłacany stał przed naystarszym śpiewakiem, iako iego godło. Do naycelniejszych rozpraw na posiedzeniach czytanych należą: Rozprawa Berzeliusza o Platynie i Irydium, i o ich z innymi metalami połączeniu. Człowiek ten wielkie ma poważenie; dosyć jeszcze młody, żywego ułożenia; bez naymniejszey pedanteryi; Martius z Monachium, sławny naturalista, czytał, i rysunkiem i figurą wyrobioną stwierdził architektoniczną roślin budowę. Rozprawa sławnego Okena także nakręcała naturę do pewney regularności. Dowodził on, że budowa wszystkich części ciała ludzkiego, a szczególniey iego fundamentu, to jest: skieletu, odnosi się zawsze do liczby pięciu. Uważano to, ile miarkować mogłem, raczey iako Iusus ingeni, aniżeli iako rzecz, z którejby korzyść dla nauki wyniknąć mogła. Ale pięknie i gładko tłumaczy się Oken. Reinart czytał z uniesieniem wyjątki z podróży sweiey do wysp Archipelagu i Jawy. Stał się on ofiarą ciekawości badacza; wybuch lawy wulkanu uszkodził mu nogi i dziś z trudnością chodzi. Czytano o konserwowaniu preparatów obfitujących w galarety. O innych rozprawach geognostycznych, o elektro-magnetyzmie, o anatomii porównywiający i t. d., nie wspomnę, bo byłoby przeszło granicę listu. Udzielał mi ci, ilem zachwyił, a i to choć niedokładne, racz przyjąć za dobre, iako od profana. Nie

jedno pewnie pismo z powodu tego zgromadzenia i czytanych tu rozpraw na świat wydzie. Rząd okazywał wiele względów dla członków Towarzystwa: którzy mieli zielone bilety. Bilet ten służył niejako za patent, za którym wszystko, co jest ciekawego w Berlinie, widzieć można było; za wyraźnym bowiem rozkazem Króla, każdemu badaczowi natury wolno było być wszędzie, i wszędzie uprzejmie i dobrze był przyjmowany. Uwolniono ich nawet od meldowania się policyi i innych porządkowych formalności. Po skończeniu posiedzeń większością głosów postanowiono: iż na rok przyszedł zgromadzić się towarzystwo w Heidelbergu.

Z Odessy d. 17 Stycznia D. K.
(Z Dziennika Odeskiego.)

Z rozkazu Zwierzchności podaje się do wiadomości o chwalebnyim postępku Karaimów, zamieszkałych w Gubernii Tauckiej w mieście Eupatoryi. Przez gorliwość i wdzięczność ku Monarsze, za potwierdzone i rozszerzone ich prawa i prerogatywy, ofiarowali oni 4000 rubli assignacyami na rzecz rannionych wojskowych, którzy wychodzić będą ze szpitalów Odeskich.

Temperatura znacznie się złagodziła. Zimno które nam dokuczało przez dwa tygodnie, teraz już bardzo zwolniało. Nastąpiły wiatry, i śniegi zaczynają topnieć. Powoli znikają lody, które okrywały przystań, a my wychodzimy na bulwark, aby patrzeć z daleka na wznagającą się bałwaną morską z taką radością, jakbyśmy szli na spotkanie dawnego przyjaciela. Podróżni przybywający z północy żalują się; ale my przywykli do łagodnej zimy, cieszymy się odwilżą, tym więcej, że domy nasze nie są, tak jak na północy, zaopatrzone od zimy; onaj wielką kosztują, a nadto bydło nasze nie może

znieść zbytecznych mrozów. Z resztą pozbiliśmy ciepło i na samo wspomnienie zeszłej zimy dreszcz nas przejmie.

Doia 29 Grudnia o 5 wiorst od portu Odeskiego, pokazał się jeden bryg Sardyński pod Kapitanem Riwalti, płynący od Stambułu. Gdy mrozy ścisnęły, statek ten zamarał i nie mógł się ruszyć ani tam ani nazad. Jeden z matków tego okrętu przybył piechotą do kwarantanny i złożył tam listy i papiery. Pan Milanta, Konsul Jeneralny Sardyński, wezwał natychmiast kupców interesowanych, do dania pomocy w wyładowaniu okrętu; właśnie gdy przez kilka dni myślano, jakich środków do tego użyć, lekki wiatr południowy złagodził stan powietrza, wielka bryła lodu, w której się zatrzymał bryg Sardyński, oderwała się od innych i wraz z nim zniknęła z oczu. Tegoż samego wieczora z murów twierdzy widziano już rzeczony statek pod żaglem, a zatem wolny od lodu, lecz niewiemy dokąd się udał.

Z Tyflis d. 12 Grudnia D. K.
(Z Ruskiego Inwalida.)

Nieulegała Rossyi wielka część Chaństwa Awarskiego, należąca do małoletniego władcy Abu-Sultana, wykonała przysięgę na wierność poddaństwa Jego Cesarskiej Mości. Po dopełnieniu tego uroczystego obrzędu, nowo poddany władca Awarski dawał wspierać obchód, trwający przez dni kilka po sobie następujących. Uczestnikami obchodu byli wszyscy więcej do niego zbliżeni i znakomitsi starszyzny, tak podległego jemu narodu, iako i sąsiednich plemion, przybyłych z powiększowaniem Abu-Sultanowi do Chuzaku, głównego miejsca jego przemieszkania.

Z Paryża d. 3 Lutego.

P. Royer-Collard mianowany został Prezesem Izby Deputowanych i miał wczoraj osobne u J. K. Mci posłuchanie, a wczoraj Xiążę Polignac.

Linijowy okręt Miasto Marselia przybył dnia 28 Stycznia z Navarino do Tulonu, i przywiózł 590 żołnierzy z naszego wojska w Morei. Zastłaniał on kilkanaście przewożonych statków, które z wojskiem do Marselii płynęły.

Ibrahim Basza został po obiedzie, na którym znajdowali się nasi Badacze starożytności Parisset, Champollion i Pułkownik Jucheraux de St. Denis, paraliżem ochłonięty, ale prędkiem upuszczeniem krwi uratowany.

List z Brestu donosi pod dniem 30 Stycznia, iż zawinęły tam 4 przewożowe okręty, które z 630 wychodniami Portugalskimi pod rozkazami Jenerała Saldanha z Plimut dnia 6 Stycznia odpłynęły. Okręty te przybyły dnia 16 równo z świtem przed Terceirę i zawinęły do zatoki Praya. Chciały lud wysadzić na ląd, ale dwie Angielskie fregaty nie dopuściły i jedna z nich wystrzeliła do okrętu, na którym znajdował się Saldanha. Drugi wystrzał trafił do okrętu, poległ zaraz jeden Portugalczyk, a drugi zabity został od rozszczepanego drzewa; gdy jednak okręt wywiesił banderę ratunku, ustało strzelanie. Jenerał Saldanha wsiadł na szalupę i udał się na okręt dowodcy Angielskiego, który mu oświadczył, iż działa wedle rozkazów rządu swego. Widząc Saldanha, że niczego spodziewać się nie może, zaprotestował się nayuroczyściej przeciw takowemu postępowaniu, a dowódca Angielski poświadczywszy odebranie protestacyi, kazał mu powiedzieć, że udać się może, gdzie mu się podoba, ale odprowadzą go dwie fregaty. Gdy Saldanha oświadczył, iż udać się chce do Francyi, od-

prowadziły go więc fregaty aż do wysokości przylądka Finister i tak zawinął dnia 30go Stycznia do Brestu. Dnia 1 b. m. nadeszła tu przez telegraf o tem pierwsza wiadomość, i Kawaler. Barbossa, sprawujący tu interesy Portugalii, wysłał zaraz swojego sekretarza poselstwa do Londynu, dla uwiadomienia Margr. Palmellę o tem zdarzeniu. Prefekt morski w Brest przyjął dobrze wychodniów, co rząd pochwalił i nakazał dostarczać im wszystkich potrzeb, poki inaczej nie rozrządzi.

Minister merski z rozkazu Króla przesałał Prezydentowi miasta Bordeaux zbiór mapp, planów i hydrograficznych rysunków, ażeby tam złożone zostały w bibliotece publiczney dla użytku młodych żeglarzy.

W całej Francyi nie wychodzi teraz iak 4ry przeciwnych konstytucyi Gazet, to jest Gazeta Francyi w Paryżu, Dziennik w Puy-de-Dome, Dziennik północnego departamentu w Lil. Ostatnim opiekunem się Kardynał Clermont-Tonnere.

Pan Fenin, aptekarz w Cambrai, biegły bardzo chemik wynalazł bardzo prosty sposbb nadania rzepakowemu oleiowi smaku i własności oliwy Brabanckiej. Temuż wino gospodarstwo wiejskie wynalezienie bardzo trafney machiny do robienia masła.

— Dnia 6 —

Dnia 4 przydował Król w radzie Ministrów, która 6 godzin trwała.

Baron Pasquier odczytał wczoraj w Izbie Parów ułożony przez wyznaczoną kommissyją odpowiedni adres na mowę Królewską, który Izba znaczną większością przyjęła i wyznaczyła kommissyją do złożenia go J. K. M. Projekt do takiegoż adresu będzie dziś w Izbie Deputowanych odczytany. Zamysł niektórych członków namienienia w nim cokol-

wiek o Portugalii, o której w mowie Królewskiej niema wzmianki, cofniony został.

Margr. Dreux-Breze został po zmarłym swem oycu Wielkim Mistrzem obrzędów.

Dziś Xiążę Mortemart odjeżdża do Petersburga.

Dziennik Sporów zawiera protestacją Jenerała Saldanhi przeciw postąpieniu Angielskich fregat pod Terceirą.

Dnia 1 b. m. odbyło się tu pod przewodnictwem Hr. Fingal zgromadzenie Angielsko Irlandzkich Parów, którzy uchwalili składki dla Katolików Irlandzkich.

Akademia Francuzka obrała jednomyślnością na wczorayszem posiedzeniu członkiem swoim w miejsce P. Piccard, P. Arnault.

Mocą rozporządzenia Królewskiego z dnia 1 b. m. powołanych będzie do służby wojskowej 60,000 popisowych z klasy 1828 roku. Do 1go Lipca listy ich wyboru muszą być zakończone; ale czas wniścia ich do czynney służby nie jest jeszcze oznaczony. Ludność całej Francyi wynosi podług urzędowego podania od 1827 roku 31 mill. 853,394 dusz, tak, iż niemal na 350 dusz jeden przypada rekrut. Największą ich liczbę dostawia Departament Sekwany, (1909) a najmniejszą Departament wyższych Alp (236).

W Verdun umarło kilka osób na wściekliwość.

Z Madrytu d. 27 Stycznia.

Bulletyny o chorobie Królowey, które do dnia 25 b. m. dochodzą, głoszą, iż Królowa dnia 25 dzień i noc bardzo dobrze przepędziła i przeszło 4ry godziny nie leżała w łóżku. Gorączka zupełnie ustała.

Z rapportu Ministra skarbowego do Króla pod dniem 17 Grudnia okazuje się, że

rozkrzewienie w Hiszpanii kokczeni od niejakiego czasu znacznie postąpiło, bo w roku zeszłym zebrano już 28,106 funtów suszoney kokczeni, a 17 tak zwanej mialkiey.

Za pośrednictwem Francyi nastąpić istotnie ma u nas powszechne przebaczenie, od którego wyjątemi tylko będą Jenerałowie Quiroga i Lopez Banos, tudzież członki rejencji Sewilskiej.

Stosownie do rozkazu Gobernatora Madryckiego, wszyscy officerowie na nieograniczonym urlopie zostający, bawiący w Madrycie, i nie będąc tu zrodzonymi lub krewnych nie mający, muszą oddalić do miejsc, w których się rodzili lub do krewnych, lub gdzie zechcą, byle o 14 mil od Madrytu.

Z Lizbony d. 25 Stycznia.

Zdaie się, że Królowa Matka nakoniec przemogła i cała administracyja składać się będzie z iay stronników. Wymienione już są członki, które zajmą miejsce dotychczasowych Ministrów.

Gazeta dworska oprócz podwyższeń wojskowych nie zawiera nic ważnego. Kapitan Caldeira, który w nocy dnia 10go wstrzymał bunt morskich żołnierzy, wyniesiony został na majora.

Don Miguel nie pokazał się jeszcze po chorobie. Do Belem i Ajuda posłano wiele dział.

W Porto uwięziono dnia 16 wiele osób z powodu odkrytego spisku. Tamże zaczęła się sądzić dawnych za bunt więźniów.

Rząd Don Miguela wezwał formalnie dowódcę fregaty Francuzkiej Tetydy, aby mu wydał P. Ferreira Borges, sądząc, iż znajduje się na jego okręcie, co jeśli nie nastąpi, ma natychmiast odpłynąć. Kapitan fregaty odpisał wcale lakonicznie: „stętu z rozkazu Króla Francuzkiego i za jego tylko rozkazem odpłyną.”

Z Londynu d. 3 Lutego.

Wczoraj popołudniu dawał J. K. M. w zamku Windsorskim posłuchania, po których nastąpiła tajna rada, na której ukończono ułożenie mowy od Tronu.

Zdaje się nie podlegać wątpliwości, że o sprawie Katolików będzie wzmianka w mowie od Tronu i nakoniec zaleconem zostanie Parlamentowi, aby tę sprawę załatwił. Pierwszy raz więc uspokojenie Irlandyi pochodzić będzie od gabinetu. W mowie, iak zapewniana, Parlament ma być naprzód wezwany, aby nadał rządowi potrzebną moc do przytłumienia związków katolickich i wybierania okładek czyli poborów na cele fakcyjne. Powtóre, aby rozważył stan Katolików we względzie przypuszczenia ich do praw obywatelskich, które mają wyrównywać tem, iakich inne Dissenterów sekty używają, z zastrzeżeniem jednak przywilejów panującego Kościoła. Zezwolenie kilkunastu Biskupów na ważny ten krok miał już nastąpić, Arcybiskup Kauterburgski i Biskup Londyński zezwalali nań oddawna, a nayuporczywszy przeciwnik Biskup Durhamu, miał się także już okazać skłonnym. Naywięcey zdawał się być przeciwnym temu środkowi P. Peel i nawet oświadczył, iż oddali się z gabinetu. Po dokładnem jednak zastanowieniu się postanowił pozostać, lubo Dziennik poranny przeciwnie twierdzi, i zapowiada kilka zmian w gabinecie.

Onegdaj po południu Margr. Anglessa (były Namiestnik Irlandyi) przybył do Windsoru i miał długie posłuchanie u J. K. Mci.

W politycznych schadzках opowiadają, że nadzwyczajny Rossyjski Poseł przy naszym Dworze, Hr. Matusiewicz, oświadczył w imieniu Monarchy swojego Xciu Welling-

ton, iż Rossya w ten czas tylko w wniydzie w układy z Portą, gdy ta zrzecze się wszelkich praw Monarchicznych nad Multanami i Wołoszczyzną. Dodał, że Xczę Wellington przystał na to, i wynurzył nadzieie, iż Porta przystanie na ten warunek, byle tylko Rossya zechciała na zalecone przez gabinet Angielski w inney stronie ustąpienia zezwolić. Hr. Matusiewicz miał potem pisać do Dworu swojego o nowe w tey mierze instrukcyje.

Mówią tu znowu o wysłaniu z naszej strony nadzwyczajnego Posła do Stambułu, na które poselstwo przeznaczony być ma nader wysokiego stopnia officer.

Dziś ogłoszone tu zostały następujące ceny zagranicznej pszenicy: Kwater Rossyjskiej od 52 do 62 szylingów, Szwedzkiej od 60 do 70, Odaskiej od 56 do 66, Hiszpańskiej czerwonej od 60 do 66, białej ditto od 66 do 70, Toskańskiej i Rzymskiej czerwonej od 66 do 77, białej ditto od 70 do 82 szylingów.

Z Terceiry nadeszły tu listy do 23 Stycznia, z których dowiedzieliśmy się z naywiększem zadziwieniem, że Angielskie fregaty krążące w tey okolicy strzelały do 4ch okrętów przybyłych pod tę wyspę z wychodniami Portugalskimi i nie dozwoliły im wyładować. Przyszło do rozmowy pomiędzy obustronnemi dowódcami; lecz mimo przełożenia musieli się Portugalczycy oddać. Dodał nawet, iż eskadra Angielska złączyła się z przybyłemi niedawno z Tagu wojennymi okrętami Don Miguela. W Terceirze panuje zupełna spokojność po wypędzeniu Miguelistów i rozstrzeleniu 7 spiskowych.

Młoda Królowa Portugalska choruje od kilku dni na ciężkie.

Dnia 29 z. m. przybył tu Poseł Duński Hr. Moltke.

P. Mar: Ascoli, poddany Angielski, który długo siedział w więzieniu Lizbońskim, przybył z 4 Portugalczykami do Plimutu.

Dotąd odplynęło 1200 wychodniów Portugalskich. Dnia 30 Stycznia odplynęło ich 300, a pozostaie ich ieszcze w Anglii 1300, którzy także odplyną skoro tylko przysposobione zostaną przewozowe statki.

Wczoraj rano zamarża Tamiza.

Doniesienia z Lizbony niezawierają nic ważnego, oprócz zakazu Don Miguela wywozu koni i małków pod wielkimi karami.

Na Madeirze podług ostatnich doniesień pod dniem 20 Grudnia panowała spokoynosc i do portu Funchal zawiały znowu kupieckie okręty.

Z Gibraltaru donoszą pod dniem 16tym Stycznia, że Gubernator Don z powodu nadzwyczajnych trudów pod czas ostatniey zaraziłwey choroby zachorował, iednak niezbyt niebezpiecznie.

List z Bogota pod dniem 19 Listopada donosi, że Bolivar zatwierdził złagodzenie wyroku na Jenerała Santander. Ostatni został zdegradowany i na wieczne czasy z Kolumbii wygnany. Dochody iego nie są skonfiskowane, ale niewolno mu swey ziemi sprzedać. Odplynie do Kartageny. Bolivar nakazał Radzie Stanu zwołać Kongres.

Rozchodzi się tu wieść, że przeznaczony do Londynu Brazylijski pocztowy statek Redpole, został przez rozbójników morskich zabrany. — Cesarz Brazylijski posłał do Sierra Leone Vicekonsula, dla wstrzymania handlu niewolnikami na statkach Brazylijskich. Kapitalisci Hiszpańscy prowadzą iednak ciągle sromotny ten handel.

Z Ytloch d. 30 Stycznia.

Trzey Posłowie chcą pobytu swojego w Neapolu użyć do przesłania swem Dworom opisu Grecyi, osobistych swoich widoków względem Grecyi i stosunków z Turcyją. Miją zupełnie bydź zgodnemi względem niemożności zostawienia Greków i Turków obok siebie mieszkajcych; ale co do granic nowego państwa nie zgadzają się i każdy jest innego zdania. P. Stratford Canning początywać ma posiadanie Morei i niektórych wysp za dostateczne, dla zjednania rządowi Grecyi chwały, uczywizowania ludu Greckiego. Uważał on w mniejszych granicach większe korzyści dla rozwinięcia sił moralnych i fizycznych nowego kraju, niżeli w obszerniejszych, czemu sprzeciwił się Hr. Guilleminot i obstawał za obszernością granic nowej Grecyi. P. Stratford - Canning znalazł jeszcze większego przeciwnika w Margr. Ri-beaupierre, który nietylko zgadzał się w zdaniu z Posłem Francuzkim, ale nadto uważał za potrzebne przyłączenie do Grecyi kilku wielkich wysp Archipelagu. Na dwczas tylko (dodał) można włożyć na rząd Grecki odpowiedzialność za utrzymanie spokoynosci publiczney, gdy granice Grecyi będą zewnątrz obwarowane, a wewnątrz znajdzie sposoby do utrzymania swey niepodległości. Bez posiadania wielkich wysp (pomiędzy ktoremi rozumiana jest Kandyja) powrócą krwawa scena, na które ozywizowany świat z obrzydzeniem patrzył.

W Wenecyi panują niezwyoczne mrozy i upadło wiele śniegu. Mroźne powietrze zaczęło się dnia 6 Stycznia w nocy, które poprzedziła burza z grzmotem, błyskawicą iuderzeniem dwóch piorunów o podał. Około godziny 10 ustała burza.

DODATEK

DO N¹⁰ 15.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 22 LUTEGO 1829 ROKU W NIEDZIELE.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barom- tr z reduk. na 0 ^o r.	Therm: czyli stopnizm i ciepla	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Lute: god: 7	cał lin: 27 3, 234	stopnie: † 1. 2	stop: 94	Zachodni słaby	Pochmurno	Deszcz.
12	„ 1, 863	† 4. 8	78	Półn: Za. średni	Chmury	
17. 8	„ 1, 098	† 3. 2	80	Zachodni słaby	Pochmurno	Deszcz.
9	„ 3, 302	— 1. 0	85	Połud: Za. mocny	Pogoda z chmur:	
7	27 3, 789	— 4. 4	92	Połud: Za. słaby	Pogoda z chmur:	
18. 12	„ 2, 266	† 1. 3	68	Półn: Za. słaby	Pochmurno	
3 ^v	„ 1, 447	— 1. 0	89	Zachodni wicher	„ „	Snieg.
9	„ 2, 411	— 4. 6	77	„ morny	Pogoda z chmur:	
7	27 4, 316	— 6. 2	89	Zachodni wicher	Pochmurno	
19. 12	„ 6, 442	— 2. 0	74	Połud: Za. mocny	Chmury.	
3	„ 7, 253	— 2. 9	72	„ „	„ „	
9	„ 7, 924	— 7. 9	88	„ słaby	Pogoda z chmur:	
20. 7	27 6, 917	— 12. 6	88	żaden	Pogoda z chmur:	
12	„ 6, 170	— 3. 4	75	Wschodni słaby	„ „	
3	„ 5, 841	— 0. 6	74	„ „	„ „	
2	„ 5, 197	— 5. 8	84	Połud: Za. słaby	„ „	

J. K. Stęczkowski, A. O. A.

Z Sztokolmu d. 30 Stycznia:

N. Król Jm-ść trzeciemu swojemu wnukowi, na dowód pomyślenia pamięci zmarłego Króla Karola XIII. i niezmiennego przyjaźni z J. K. Wysokością Xiężną Zofią Albertyną, nad 1 t tuł Xcia wschodniey Gotlandyi, który zmarły iey brat Xzę Fryderyk

nosił, z przydaniem imienia ostatniego. I tak nowo urodzony Xzę otrzymał na chrzcie, który dla zimna odbył się onegdaj (w sali pałacu J. K. Mci, imiona Oskar Fryderyk. Trzymała go do chrztu deputacyja złożona z każdego stanu seymujących Stanów z 16 członków wraz z swemi mowcami.

Liczba uczniów w Uniwersytecie Upsalskim wynosiła w przeszłej jesieni do 1525.

Z Hamburga d. 10 Lutego.

Gdy urzędową drogą nadeszła z Gibraltaru wiadomość, że grassująca tam od jesieni roku zeszłego morbwa choroba zupełnie ustała, i tameczne władze wydały od 17 Stycznia zaświadczenia zdrowia, przeto Senat zniósł ustanowioną w Kuxhawen dla przybywających z Gibraltaru, z południowych portów Hiszpanii, Portugalii i Alikante okrętów kwarantannę.

Od brzegów Dunaju d. 26 Stycznia.

Upłynęło już pół zimy, a nie widać jeszcze u Turków żadnych przygotowań do rozpoczęcia kampanii, czemu przeszkadzać muszą jakieś trudności.

Stojące w Bessarabii Rossyjskie wojska, wyruszyły, iak słychać w drg., a przynajmniej stoją w gotowości do przejścia na pierwszy znak za Prut i nawet za Dunaj, ieśliby Turcy zagrażali napadem na Xięztwa lub stanowiska Rossyjan w Bulgaryi, co teraz wcale nie nastąpi.

Lubo żegluga po Czarnem morzu nie jest teraz tylo bezpieczna, aby można dostać teczną ilość żywności dowieść do Warny i twierdz zdobytych przez Rossyjan na uyciu Dunaju do tegoż morza, są jednak wnąż do Kwietnia dostatecznie opatrzone. W Bessarabii tak dalece zapełnione są magazyny, iż dla 200,000 wojska wystarczy żywność na 8 miesięcy.

Od brzegów Menu d. 11 Lutega.

Odział N. Króla Jmci Bawarskiego do Włoch, który oznaczony był na przeszłą Sobotę odłożony z stał na Poniedziałek dnia 19 b.

m. z powodu słabości J. K. Moi z oziębienia.

Łód na niższym Renie aż powyżej Wessel skupił się w ogromnych groblach, woda pod ostatniem miastem miała dnia 3go b. m. 22 stóp wysokości i bardziey się jeszcze zwiększała, tak iż groziła wielkiem niebezpieczeństwem, ale przecię nazatrz opadła o 1 stopień.

Miasto Akwisgran posiadało na końcu zeszłego roku 36,730 mieszkańców, o 660 wi cey niż w r. 1827. Pomiędzy niemi znajdowało się 35,492 Katolików, 1055 Ewangelików i 128 Żydów. Liczba kobiet przewyższała liczbę mężczyzn o 2084.

W kraju Wirtembergskim pokazało się znowu, zapewne z powodu mocnego zimna wiele wściekłych lisów, tak iż Ministryum zmuszone zostało przedsięwziąć zaradcze środki.

J. K. Wysokość Xżę Kumberlandyi, przybył dnia 8go b. m. do Frankfortu w przejeździe do Anglii.

Niedawno zdarzył się w okolicy Rosenheim następujący dla ostrożności służący przypadek: Wędrujący rzekomo Pielgrzym z krzyżem, prosił u jednego z włościan o nocleg. Gdy strudzony cudzoziemiec zasną na położoney mu słomie, obeyrzał gospodarz przypadkowo krzyż jego i postrzegł w nim ciężkość; szukał więc otworu i znalazł w nim długie noże, ostro naładowane pistolety, i t. p. narzędzia. Przestraszony gospodarz polechał w największej cichości do pobliskiey wsi, opowiedział Żandarmeryi ten przypadek, powrócił do domu i zachował się nayspokojniey. O północy obudził się pielgrzym, wyszedł na podwórzec i zagwizdał trzy razy. Natychmiast banda łotków otoczyła dom; lecz gdy złoczyńca nadarę-

mnie szukał swojego krzyża, wypadli z ukrycia żandarmowie i włóścianie i całą bandę pochwycili.

Podług Gazety Nekarskiej zayść miało niedawno w Saugemünde następujące zdarzenie: „Bogata i pobożna Dama uknęła i nisko skłoniła się w kościele podczas Mszy Ś. Wstając znalazła na łonie swoim list, z doniesieniem, iż tego wieczora odwiedzi ją Ś. Piotr Apostoł, ieść będzie z nią wieczerzą i przyniesie jej z Nieba pomyślną wiadomość o zmarłym niedawno jej małżonku. Dobra Dama uwierzyła i kazała wieczerzą przygotować. Nim gotowa była wieczerza, zapakano do bramy i wszedł ogromny mężczyzna, z długą brodą, wielkim u pasa wiszącym kluczem i pozdrowił ją uprzecznie. Zaczęła się rozmowa, i Apostoł opowiadał jej wiele pięknych rzeczy z tamtego świata, a szczególnie o niezocnionem szczęściu; którego jej małżonek tam używa. Usiądono do stołu, i służąca odebrała poprzednie rozkaz, aby potrawy i napoje odnosiła tylko do drzwi, od której będą odbierane. Tym czasem służąca odebrała także odwiedziny, nie od Apostoła, ale od swego kochanka żandarma. Ten zapytał jej się o przyczynę tak nadzwyczajnego zatrudnienia. „Mamy gościa (odpowiedziała dziewczyna) nadzwyczajney postawy.

Kto on jest niewiem, ale ma nadzwyczaj wielką brodę. Wdziałam go z daleka, bo mi tam wniść niewolno. „Żandarm poszedł jednak z nią aż do drzwi, otworzył je i wszedł do pokoju. „Kto W Pan jesteś, Mci Panie, gdzie masz paszport. „Święci (odpowiedział gość oziębłe) nie potrzebują paszportu. Jestem Piotrem, o to mój klucz. „Dobrze! rzekł żandarm, i pośpieszył do swojego brygadyera i opowiedział mu całą okoliczność. Ten dodał mu zaraz ludzi, którzy udali się do domu Damy i ukryli. Wkrótce zapukano znowu do bramy. Otworzono i weszło 4 innych Apostołów. Natychmiast pochwycili ich żandarmowie, równie jak Piotra, i znaleźli przy każdym sztylety, noże, pistolety, klucze i złodziejskie piszczałki. Zaprowadzili więc rzekomych świętych do Metz, gdzie oczekują swojego wyroku.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę, to jest dnia 22go b. m. daną będzie Wielka Opera w 2ch aktach, z muzyką sławnego Rossiniego, pod tytułem: *Cerulik Szwalski*, w której to sztuce JP. Nowakowski wystąpi w roli *Figara*.

W następujący Wtorek, to jest d. 24 b. m. daną będzie narodowa Opera z Muzyką J. Elsnera, pod tytułem: *Jagiello w Tenczynie*.

D O N I E S I E N I A.

N^{ro} 2831 i 43, 273
129 12, 103

Kommissyia Woiewództwa Krakowskiego.

Z mocy Reskryptu Wysokiej Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu pod dniem 26 Listopada r. z. do Nru 61,803 i 70,100 wydanego, zawiadomia Publiczność, iż Dobra Zaorazany w Woiewództwie Krakowskiem, Obwodzie i Powiecie Stopnickim, pomiędzy miastami Stopnica a Pacanowem, w odległości o milę od spławney rzeki Wisły położone, pierwotnie od Rządu Ces: Austriackiego przez W. Wincentego Turkowskiego nabyte, a przez tegoż W. Józefowi Goczałkowskiemu odstąpione, nateraz zaś w Administracyi Skarbowey będąc, stosownie do osnowy Art: 4 Postanowienia J. O. Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 8 Stycznia 1818 r. z powodu niewypłatności resztującego szacunku z procentem w dalszym porządku ich sprzedaży, pierwotnie Reskryptem głównym Wysokiej Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 27 Kwietnia 1827 r. do Nru 23,647 zdecydowaney, na dziedzi-

ctwo ze szkody i na reszco dotychczasowego posiadacza, zmniejszeniem o $\frac{1}{3}$ część szacunku tu w Biorzą Kommissyi Woiewódzkiej w dniach 6. 7 i 8 Kwietnia r. b. na sprzedaż przez publiczną Licytacyją wystawione zostaną.

Do Licytacyji tey stanowią się następujące główne Warunki na pretium fisci czyli cenę do pierwszego do Licytacyji wywołania bierze się summa Złp. 43,853 gr. 1, to jest szacunek o $\frac{1}{3}$ część zmniejszony od summy Złp. 65,779 gr. 17 Kontraktem kupna i sprzedaży z Rządem Ces. Austriackim dnia 1 Lipca 1808 zawarty, a w dniu 21 t. m. i r. zatwierdzonym oznaczony; naywięcej ofiarujący teraz po zamknięciu protokołu licytacyjnego obowiązany będzie złożyć w Kassie Głównej Woiewódzkiej tuteyszej dowodami Kommissyi Centralney Likwidacyney w postanowieniach Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 9 Lipca 1825 r. i 17 Lipca 1827 wymienionami:

a) Resztującego szacunku Dóbr w Kapitale	Złp. 18,960 gr. 4
b) Prowizyi od tegoż	— 8015 — 26

Czyli razem 26,976 gr. —

Resztę zaś summy do jakiej przez Licytacyją podniesioną będzie w dniach 14 w grubej kursowej monecie do kassy głównej na rzecz dotychczasowego posiadacza złożyć, z której podatki po dzień licytacyji i oddania nowemu nabywcy dóbr zalicytowanych w posiadanie, zalegć mogące, i inne należności posiadacza dotychczasowego ciężące i ciężać powinny, zaspokojonemi będą.

- 2) Oprócz tego każdy przystępujący do licytacyji przed jej rozpoczęciem obowiązany będzie złożyć w gotowiznie na bezpieczeństwo dotrzymania poniższego warunku licytacyji, na vadium w gotowiznie jedną dziesiątą część summy powyżesz. pro pretio ustanowioney, to jest złp. 4385 gr. 9, które plus licytant po zatwierdzeniu protokołu licytacyji i spisaniu Kontraktu kupna i sprzedaży z części summy szacunkowej dla dotychczasowego posiadacza przyspać mający, potrącone mieć sobie będzie.
- 3) Utrzymującemu się przy licytacyji przez plus offerencyją przyznane będzie dziedzictwo, Kontrakt jednokż kupna i sprzedaży dopiero po zatwierdzeniu przez Wysoką Kommissyją Rządową Przychodów i Skarbu protokołu licytacyji spisany z nim będzie, a po spisaniu takowego, nastąpi oddanie dóbr na własność, mimo przecieź tego.
- 4) Data podpisu i zamknięcia protokołu licytacyjnego plus offerenta w zupełności, Rząd zaś zawarcie dopiero Kontraktu w całkowitej formie podług prawa obowiązującego będzie, zżąd. wypływa, iż niedotrzymujący licytacyji, nie tylko utraci całkowite Vadium, ale nadto nowa licytacyja na szkodę i reszco jego ogłoszona zostanie, i wszelki niedobór względnie pierwszej oferty, czyli raczej wylicytowanej przez niego summy na całym jego majątku Administracyjnynie poszukiwany będzie.
- 5) Dobra te w stosunku dopełnionych przez przyszłego nabywcę warunków tak protokołu licytacyji, iako i kontraktu oddana będą w posiadanie przyszłemu Dziedzicowi w tych samych granicach z temiż samymi użytkami i ciężarami, iak ie dziś W. Goczałkowski posiada.
- 6) Koszta wszelkie sprzedaży dóbr tych dotyczące, iako to, ogłoszenie licytacyji, zawieranie kontraktu, i nakoniec intromissya do przyszłego dziedzica należeć będą; to więc co przez Skarb w tey mierze wyłożonym zostanie, zwronic obowiązany będzie.

Wreszcie każdemu chęć licytowania mającemu zapewnia się wolność powzięcia z Akt Kommissyi Woiewódzkiej wiadomości, o stanie tych dóbr i ich użytkach i ciężarach, które w niniejszem Obwieszczeniu dla stroconia nie zamieszczają się.

W Kielcach dnia 5 Lutego 1829 r.

Radcą Stanu Prezes: Wielogłowski.

Sekr. Jlny S. Witkowski.

W dniu 27 Lutego 1829 r. o godzinie 10 ranej, na Rybakach przy Krakowie w domu pod L. 250 w Gminie IX. miejskiej Piasek; w domu pod tymże Nrem odbył się powtórna licytacyja na wdzierżawienie roczne od dnia 27go Lutego 1829 roku do po obnogoż dnia, i miesiąca 1830 roku w tymże samym domu, i by z kuchenka nad sienią bogacy, okna na Wisłę mający, tudzież tamy z bulwarkiem przy Wiśle znawdujący się do powołanego domu należący, chęć zatem licytować mających, zaopatrzonych w vadium złp. 50 na czas i miejsce oznaczone podpisany zaprasza. Warunki dzierżawy przed licytacyją odczytanemi zostaną. — W Krakow dnia 21 Lutego 1829 r.

Teodor Jaworski, K. S.